

นิพพานไม่เป็นอจินไตย

พระอาจารย์สงข มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๑

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ว่านิพพานเป็นอจินไตย ใจ เขาว่านิพพานเป็นอจินไตย ไม่ควรจะมาเป็นประเด็น ไม่ควรจะมาพูดกัน ต้องให้พระพุทธเจ้าเป็นผู้ตัดสินว่านิพพานเป็นอจินไตย ไม่ใช่อจินไตย นิพพานไม่เป็นอจินไตย อจินไตยมีอยู่ ๔ มีเรื่องพุทธวิสัย คือปัญญาพระพุทธเจ้าเป็นอจินไตยที่พวกเราคาดไม่ได้ อจินไตยหมายถึงว่าสิ่งที่เราคาดหมายไม่ได้ มั่นสุคติวิสัย สุตที่จะเป็นไป นี้พุทธวิสัย

เรื่องโลก เห็นใหม่ โลกเป็นล้านๆ ปี อย่างฟอสซิลที่เขาค้นกัน เขาเจอกัน ไปพิสูจน์กัน เป็นล้านๆ ปี เป็นล้านของล้านๆ ปี มันทับถมกันมาตลอด มันแปรสภาพอยู่ตลอดเวลา ถึงว่าไม่มีสิ้นสุด ไม่มีที่ว่ามันจะเป็นไปตลอด เรื่องโลก เรื่องฉาน เรื่องสมาบัติ เรื่องสมาบัตินี้เป็นสมาบัติ ๘ แต่เรื่องฉาน สมาธิแค่นั้นแค่นั้น

ความละเอียดอ่อนที่ว่าเราคุยเราพูดกับพวกนี้ เห็นใหม่ บอกว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่ว่ากำหนดสมาธิ ๕ ขีด คือว่า ๑ กิโลเมตร ๘ จะแบ่งเป็นสูตรตายตัว เป็นสเต็ปตายตัวว่าขนาดนี้มันเป็นไปไม่ได้ บางคนปัญญาอบรมสมาธิ ก็สมาธิมาที่หลังปัญญา วิปัสสนาพร้อมกับปัญญาไปเลย แต่ถ้าเป็นเจโตต้องสมาธิก่อน สมาธิสงบก่อน ถึงว่าสมาธิส่วนใหญ่ เห็นใหม่ อย่างนี้ก็ยังไม่เท่ากัน ในมัจจะอริยสังขัจยังต้องแล้วแต่จริตนิสัยเลย นี้มัจจะอริยสังขัจ

ฉานก็เหมือนกัน ฉานคือความละเอียดอ่อนของจิต ฉานนี่นิดเดียวๆ มันไปขั้นตอนหนึ่งๆ ถึงว่ากำหนดตายตัวไม่ได้ สุตวิสัย เห็นใหม่ นี่อจินไตย เรื่องฉาน

เรื่องกรรม เรื่องกรรมก็เป็นเรื่องอจินไตย กรรมนี้ การสร้างการกระทำของกรรม กรรม การสร้างมงคล คุณคนนี่ทำชั่ว อย่างเช่นที่โดนธรณีสูบไป สุปปะพุทธะ เทวทัต แล้วนางอะไรที่ว่าโดนธรณีสูบ นี่กรรมมากขนาดนั้น เป็นขนาดนั้น แต่แล้วผู้ทำไว้ละ?

อย่างพระอนันท์ เห็นใหม่ ปรับพระอนันท์ผิใจ ผิดว่าเหยียบผ้าพระพุทธเจ้าให้ปรับ
อาบัติทุกกฏ พระอนันท์บอกว่า “ไม่ได้ทำ เพราะไม่มีเจตนาทำอะไรเลย” แต่ในเมื่ออุปฐาก
พระพุทธเจ้าอยู่มันไม่มีเจตนาใจ กุฏิมันแคบ มันคับแคบ เหยียบผ้าพระปรับอาบัติทุกกฏ เห็น
ใหม่ ไม่มี พระอนันท์บอกว่า “ผมไม่เป็นอาบัตินะ” แต่ในเมื่อพอพระพุทธเจ้านิพพานแล้ว พระ
ปรับอาบัติทุกกฏ พระอนันท์ ๒ ข้อ

๑. เหยียบผ้า ถ้าไปเห็นเงา เวลาเข้าไปกราบพระพุทธเจ้า เห็นพระอนันท์อุปฐากอยู่
แล้วเหยียบผ้าพระพุทธเจ้า เหยียบ เห็นใหม่

๒. พระพุทธเจ้านิพพานทำไมไม่นิมนต์ไว้

โคนปรับอาบัติ ๒ ข้อ พระอนันท์บอกว่าสิ่งนี้ท่านไม่มีความผิเลย ไม่มีเจตนาใดๆ
ทั้งสิ้น แต่! แต่ในเมื่อหมู่คณะปรับอาบัติท่าน ท่านยอมปลงอาบัตินะ นี่พระอนันท์ ท่านยอม
ปลงอาบัติ แต่ท่านว่าไม่เป็นอาบัติ แต่หมู่คณะว่าเป็นท่านจะยอมปลง ก็ต้องพูดกันชัดเจนใจ เห็น
ใหม่ เรื่องกรรม มันสลับซับซ้อน ถึงว่าเป็นอินไตย มันเกิดขึ้นจริง กรรมให้ผลจริง แต่ไม่ใช่ให้
เป็นแบบสูตรสำเร็จใจ ใจแล้วแต่ว่ามันจะเป็นไป ถึงจังหวะ ถึงกาล ถึงโอกาสของมัน ถึงเป็น
อินไตย

อินไตยมี ๔ แต่นิพพานไม่ใช่อินไตย ถ้านิพพานเป็นอินไตย พระพุทธเจ้ารู้ได้
พระองค์เดียว พระสารีบุตรรู้ไม่ได้ พระสารีบุตร เห็นใหม่ ตอนที่เขาไปฟ้องว่าพระสารีบุตร
ไม่เชื่อพระพุทธเจ้า เพราะพระสารีบุตรไปรู้เอง จึงนิมนต์พระสารีบุตรมาใช่ใหม่? เรียกพระสารี
บุตรมาแล้วถามว่า

“สารีบุตรเธอไม่เชื่อเราจริงหรือ?”

“จริง”

แต่ก่อนนี้เชื่อมากเลย แต่พอมาทอนหลังเข้าไปรู้เห็นตามความเป็นจริง ไม่เชื่อ
พระพุทธเจ้า แต่เชื่อความรู้เห็นที่ตามความเป็นจริงนั้น เชื่อนิพพานของท่านเอง เชื่อความสำเร็จ
ของพระสารีบุตรเอง ไม่ได้เชื่อเพราะคำพระพุทธเจ้าสอน แต่เชื่อเพราะเข้าไปเห็นจริง

แต่เดิมเชื่อ แต่เดิมตาม แต่เดิมเกาะมาก แต่เดิมกลัวแต่ว่ามันจะหลุดพ้นผิดไปจาก พระพุทธเจ้าสอน เห็นไหม เกาะมา เกาะคำพูดมาตลอด เกาะคำสอนมาตลอด พยายามจะให้ถึง พอถึงจุดนั้นแล้วถึงไม่เชื่อคำพูดคำนั้น แต่เชื่อความเห็นของตน เป็นอจินไตยไหม? มันไม่เป็น อจินไตย ถึงได้มีผู้รู้ตามได้ จริงไหม? มันไม่เป็นอจินไตยถึงมีผู้รู้เห็นได้ พระอรหันต์ทั้งหมดที่รู้ ใดๆ ไม่ใช่อจินไตย นิพพานไม่ใช่อจินไตยนะ (เทปขัดข้อง)

...ไม่ได้เลย มีพระพุทธเจ้าองค์เดียว แต่นี่พระอรหันต์มากมายเลย พระอรหันต์แต่ นิพพาน ๑ พระอรหันต์มีสมบัติของนิพพานไป คุณธรรมในหัวใจ เอโก ชัมโม ธรรมอันเอกใน หัวใจนั้นไป นั่นแหละเป็นพระอรหันต์รู้ด้วยกัน ลือด้วยกัน ตรวจสอบกันได้หมดไป ถึงไม่เป็น อจินไตยไป แต่เวลาเขาอ้าง เขาอ้างว่านิพพานเป็นอจินไตย

เราไม่ควรเถียงกัน แม้แต่.....เขายังพูดได้ถูก เขาพูดได้ตามปรีชาที่วางใจไว้เป็นกลาง นิพพานก็คือนิพพาน เพราะคำว่านิพพานกับคำว่าอนัตตามันคนละคำ คำว่าอัตตาก็คนละคำ สัพเพ ชัมมา ก็คนละคำ คำแต่ละคำมันแยกจำแนกออกต่างๆ กัน ความหมายก็ต่างกัน นิพพานถึง เป็นนิพพาน นิพพานเป็นหนึ่ง เป็นอันเดียวของนิพพานนั้น นี้.....เขายังแยกออกได้เลย แม้แต่เขา เข้าไม่ถึงนะ

แต่ผู้ที่ปฏิบัติ เช่น หลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นนะท่านไม่เคยพูดว่าท่านเป็นอะไร อาจารย์มหา บัวบอกประจำว่าหลวงปู่มั่นไม่เคยประกาศตน ไม่เคยบอกเลยว่าหลวงปู่มั่นเป็นอะไร แต่ลูกศิษย์ ของหลวงปู่มั่นเชื่อมั่นว่าหลวงปู่มั่นท่านเป็นพระอรหันต์ ท่านสำเร็จแล้ว ท่านรู้ตามความเป็นจริงแล้วสอนคนได้ ช่วงสุดท้ายไป ช่วงก่อนที่หลวงปู่มั่นท่านจะนิพพาน ว่าอย่างนั้นเลย หลวงปู่ มั่นท่านนิพพาน นี่ครูบาอาจารย์บอกไว้ว่าหลวงปู่มั่นสั่งไว้ไป

“หมู่คณะให้จำหลวงปู่ขาวไว้ เพราะหลวงปู่ขาวนี้ได้เคยมาพูดกับท่านแล้ว หลวงปู่ขาว ได้เคยมาตรวจสอบกัน หมู่คณะให้จำหลวงปู่ขาวไว้ละ แล้วให้ไปฟังหลวงปู่ขาว”

ในพระรุ่นใหญ่ไป ในพระที่มีพรรษามากให้ไปฟังหลวงปู่ขาว คำว่าให้ไปฟังหลวงปู่ขาว หลวงปู่มั่นบอกไว้ที่นี่ เราได้ฟังมาจากปากของอาจารย์มหาบัว ได้ฟังมาจากปากจากของอาจารย์ เจื้อยะ แล้วในพระรุ่นเล็ก ในรุ่นเล็กกว่านั้น เพราะหลวงปู่ขาวเป็นพระผู้ใหญ่ใช่ไหม? ผู้ที่ยังไม่ ลึ้นแต่พรรษามากจะฟังพระรุ่นเล็กมันก็มีทิวอยู่ พระรุ่นใหญ่ให้ฟังหลวงปู่ขาวนะ เวลาประกาศ เรื่องหลวงปู่ขาว จะประกาศกลางศาลา เวลาเทศน์จบจะบอกเลยว่า

“หมูกณะให้จำหลวงปู่ขาวไว้ หลวงปู่ขาวได้พูดกับเราแล้ว”

เห็นไหม เป็นอินไตยไหม? หลวงปู่มั่นเป็นผู้รู้จริง หลวงปู่ขาวเป็นผู้รู้ตาม อินไตยได้อย่างไร? ทำไมหลวงปู่มั่นรู้ ทำไมหลวงปู่ขาวรู้ ทำไมไม่เป็นอินไตยสำหรับท่านล่ะ? แล้วท่านก็ประกาศต่อมานะ หลวงปู่มั่นประกาศต่อมา ประกาศบอกหมูกณะไง แล้วลูกศิษย์รุ่นเล็กๆ ลั่งไว้เลยนะ นี่เราได้ยินมาจากปากอาจารย์เงี๊ยะอีกแหละ

“ให้ฟังมหานะ จำไว้ นะหมูกณะให้ฟังมหา”

ให้ฟังอาจารย์มหาบัว เพราะอาจารย์มหาบัวตอนนั้นพรรษาเพิ่ง ๑๖ พรรษา ๑๖ เห็นไหม ยังเป็นพระพรรษาน้อยอยู่ ตอนนั้นอาจารย์มหาบัวท่านยังไม่ แต่ว่าหมูกณะให้ฟังอาจารย์มหาบัวนะ เพราะหลวงปู่มั่นท่านก็ดูของท่านไว้แล้วว่าต้องตามมา

นี่มันเป็นอินไตยหรือ มันไม่เป็นอินไตย แล้วว่าผู้รู้จริงเห็นจริง ตรวจสอบกันได้ด้วยความเป็นจริงใจ แต่ผู้ที่ว่าเป็นอินไตย เห็นไหม เป็นอินไตยเพราะว่าตัวเองไม่รู้จริง มันสับสนไง มันจับประเด็นไม่ได้ไง เวลามันพูดมันก็พูดไปพันเพื่อนไป แล้วก็เข้าใจว่าไง เข้าใจว่าคนอื่นจะเป็นแบบนี้ไง ถึงได้บอกว่าเป็นอินไตย แต่มันไม่เป็นอินไตย เพราะผู้รู้จริงเห็นจริงมีอยู่ไง

ผู้รู้จริงเห็นจริง เช่น หลวงปู่มั่น หลวงปู่แหวน หลวงปู่ขาว ท่านอาจารย์มหาบัว อาจารย์เงี๊ยะ นี่รู้จริงตามความเป็นจริง แล้วคุยกันมาตลอด มันเป็นอินไตยตรงไหน? มันไม่เป็นอินไตยหรือ อินไตยมี ๔ อย่างนี้ ถ้าเป็นอินไตยมันเป็นที่ ๕ สิ นี่กล่าวคู่พุทธพจน์ กล่าวคู่พิศหมด พูดผิดไปจากหลักพุทธศาสนา สอน สอนผิด พูด พูดผิด ผิดหมดเลย

เรื่องอย่างนี้มันไม่น่าจะพูดผิด เพราะว่ามันเป็นหลักฐานอยู่ในพระไตรปิฎก แต่ถ้าพูดอย่างนี้มันมีเจตนา เจตนาจะเบี่ยงประเด็นออกไปไง ไม่ให้มันพูดถึงว่าคำพูดอันนี้วกกลับมาที่หลักฐานที่เขาทำความทุจริตกันไว้ไง ถึงว่ามันเป็นอินไตย

มันเบี่ยงประเด็นออกไปไม่ให้เข้ามาตรวจสอบกัน ให้มองข้ามไปซะ ให้มองข้ามสิ่งที่เราทำความผิดไปซะ แต่คำว่ามองข้ามไปเป็นผลประโยชน์ส่วนตัว เป็นผลประโยชน์ส่วนตัวเพราะตนจะเอาตนพ้นจากภัย แต่ความคิดพลาดคือว่ามันทำลายแก่นของศาสนา ทำลายว่านิพพานนี้เป็นอินไตย

คำว่าอินไตยคือสิ่งที่เข้าไม่ถึง สิ่งที่เป็นไปแทบไม่ได้ว่าอย่างนั้นเลยนะ สิ่งที่มีอยู่ นี่อินไตย ๔ ที่พระพุทธเจ้าสอนไว้นั้นนะ ว่าอย่าไปคิด หัวแตกเปล่าๆ เสียเวลาเปล่า แล้วจะไม่ได้ผลประโยชน์อะไร อย่าให้ทำ อย่าไปคิดเลย พุทธวิสัย แม้แต่เรา พระพุทธเจ้ายังกำหนดดูแล้ว บุญเพนิวาसानุสสติญาณ กำหนดย้อนกลับไปไม่มีที่สิ้นสุด

แม้แต่ท่านสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้านะ รู้ด้วยตนเอง บารมีขนาดนั้น ย้อนไปๆ บุญเพนิวาसानุสสติญาณไม่มีที่สิ้นสุด จุติปาตญาณ สัตว์เกิดดับๆ ไม่มีที่สิ้นสุด นี้อินไตยอย่างนี้ไง อินไตยที่ว่ามันไม่มีขอบเขต มันไปได้เรื่อยๆ ไม่มีขอบเขตว่าสิ้นสุดกันตรงไหนไง ภพชาติถึงไม่มีการที่สิ้นสุดไง พระพุทธเจ้าถึงไม่ให้ย้อนออกไป ให้ดึงกลับมา ให้ดึงกลับมาชำระกิเลส อาสวกขณญาณที่หัวใจนั้น เห็นไหม มันถึงไม่เป็นอินไตย

แต่ถ้าบอกอินไตยมันทำให้ตรงนี้พันเพื่อนไปหมดเลย คือว่าเหมือนกับปฏิเสธว่าถึงพุทธกาลแล้วพระอรหันต์ไม่มีใจ เหมือนกันเลย คำว่าอินไตยก็นิพพานไม่มีใจ นิพพานเป็นอินไตย เป็นสิ่งที่เข้าไม่ได้ ต้องให้พระพุทธเจ้าเท่านั้นเป็นคนมาชี้บอก

นี่ในการที่จะเอาตัวพ้นจากภัย แต่ไปทำลายหลักของศาสนา ทำลายหัวใจของศาสนาโดยที่ตัวเองไม่รู้สีกตัว เพียงแต่เพื่อจะเอาตัวพ้นจากภัยเท่านั้นนะ เบี่ยงเบนไปจนทำให้ศาสนาเสียหลักการไปด้วย ถึงว่ามันเป็นอินไตยตรงไหน? นิพพานเป็นอินไตยตรงไหน? ตามตำราก็ไม่เป็นอินไตย

ตามหลักความจริง หลวงปู่มั่น หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน หลวงปู่พรหม ก็เป็นเครื่องยืนยันมาตลอดว่าไม่เป็นอินไตย รู้ได้จริง เห็นตามความเป็นจริง เป็นนิพพานจริงๆ เกิดขึ้นจากผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม รู้ธรรมตามความเป็นจริงของธรรมนั้น มันถึงไม่เป็นอินไตยไง แต่ไปพูดว่าเป็นอินไตย หนังสือพิมพ์ลงมาก ลงตรงนี้ลงมาก เขียนเลยว่าเป็นอินไตย เบี่ยงเบนประเด็นไปหมด เบี่ยงเบนประเด็นไปหมด

เพราะโดยปกติเขาก็ยังว่ากันอยู่แล้วว่ามันหมดกาลหมดเวลาแล้ว ไม่ควรทำ ไม่ควรประพฤติปฏิบัติ แล้วนี่พูดกันจนยอมรับ เห็นไหม แล้วมันจะไปไหนกันล่ะ? มันก็เป็นทางให้ต่ำลงๆ ของชาวพุทธเท่านั้นนะสิ ถึงว่ามันไม่เป็นอินไตย นิพพานเป็นความจริง อินไตยมี ๔ เท่านั้น อินไตย ๔ นิพพานไม่อยู่ใน ๔ นั้น นิพพานเป็นความจริง แต่เข้าถึงได้ด้วยการที่ผู้ปฏิบัติ

ธรรมสมควรแก่ธรรม ปฏิบัติจริงสมควรแก่ธรรม ไม่ใช่การคาด การเดา การหมาย อย่างนั้นรู้ชื่อ
นิพพาน

รู้ชื่อ รู้ทฤษฎี รู้การแยกแยะนิพพาน รู้การวิเคราะห์วิจัยตามความจินตนาการเป็นจินตมย
ปัญญา ภาวนามยปัญญาเข้าตามหลักความเป็นจริง ผู้เข้าถึงจริง เห็นจริง ตามหลักความเป็นจริง
เห็นใหม่ ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม

“อาหนันท์ เราเคยบอกเธอแล้วไม่ใช่หรือ? ในโลกนี้ถ้ายังมีผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่
ธรรมอยู่ พระอรหันต์ไม่สิ้นจากโลกนี้เลย”

พระพุทธเจ้าประกาศไว้ชัดๆ เลย “ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม” ไม่ใช่ผู้ใดปฏิบัติ
ด้วยเจตนาอยากจะได้ชื่อเสียง อยากจะได้เกียรติศัพท์ อยากจะได้แก้ว แหวน เงิน ทอง แต่เอา
นิพพานมาขายกินอย่างนั้นมันไม่ใช่นิพพาน มันนิพพานในแบงก์นะสิ